

[Baago-Hansen.]

bedringer. Når tjenestemændenes lønninger er vedtaget ved lov, ligger de fast, så længe loven er løbende.

Under de forhandlinger, den højtærede finansminister har ført med de forhandlingsberettigede tjenestemandsoorganisationer, har han befundet sig i en helt modsat situation af den, han var i, da han i marts måned på et møde i Aabyhøj talte om arbejdernes berettigede lønkrav og arbejdsgivernes uforståelige nej-politik. Ved forhandlingerne med tjenestemændene var det ministeren, der var arbejdsgiverrepræsentanten. Jeg forstår det så udmærket, om ministeren ved disse forhandlinger under hensyn til landets økonomisk vanskelige stilling og udsigterne til et voksende valutaunderskud har næret visse betænkeligheder ved at øge statens udgifter til tjenestemandslønninger, så meget mere som han og enhver på forhånd ved, at hvis staten forhøjer sine lønninger, følger kommunerne og de koncessionerede selskaber m. fl. efter, kommunerne endda til trods for at de kommunale tjenestemandslønninger i almindelighed ligger betydeligt over, hvad staten yder sine tjenestemænd.

En forbrugsudvidelse som følge af disse lønforhøjelser vil ikke kunne undgås, men vejen blev vist ved de lønforbedringer, arbejderne fornylig opnåede. Der er visselig grund til at nære betænkeligheder overfor den kommende tids økonomiske udvikling herhjemme, og det konservative folkeparti deler i høj grad disse betænkeligheder.

Når ministerens overvejelser nu imidlertid har ført til, at han har fremsat dette lovforslag om midlertidigt løntillæg m. v. til statens tjenestemænd, efter at han under forhandlingerne med organisationerne har opnået tilslutning til sit forslag fra Centralorganisation I og fra Danmarks Lærereforening, hvorimod Centralorganisation II og Danske Statsemedsmænds Samråd ikke har kunnet tiltræde, er der i høj grad anledning til at underkaste forslaget en grundig behandling og en nærmere prøvelse.

Mit parti forekommer det, at ministeren ikke har haft nogen heldig hånd ved udformningen. Derfor vil vi gerne medvirke til, at der under udvalgsbehandlingen bliver skabt en efter vor mening mere retfærdig og rimelig løsning. En umiddelbar betragtning af lovforslagets virkninger udtrykt i

tal for de enkelte lønklassers vedkommende fører i adskillige tilfælde til mærkelige resultater. Man kan ikke undgå at få det indtryk, at ministeren mere har beskæftiget sig med at lave om på de i lønningsloven af 1946 fastsatte lønskalaer end med at give tjenestemændene på de forskellige løntrin et til deres lønsats svarende beløb til udligning af den deklassering og nivellering, der har fundet sted, siden den sidste løn-aftale i 1954 blev indgået. Indførelsen af en skala ved lønreguleringen i 1954 og opstillingen af en ny skala i det nu fremsatte lovforslag er i virkeligheden forsøg på at lovgive på den lønningslov, vi har. Lovforslaget er, som det fremtræder, forslag til en delvis ny lønningslov.

Jeg har set i bladene, at den højtærede finansminister ved møder i Skærbæk og Løgumkloster i søndags har udtalt sin skuffelse over guldsnorenes holdning overfor forslaget om lønreguleringer. Ministeren udtalte endvidere, at der ikke mellem vedtagelsen af lønningslovene bør stilles krav, som naturligt bør reguleres gennem selve lønningslovene. Et er teori, et andet praksis. I praksis indeholder forslaget på visse punkter reguleringer, som betyder afgørende brud med den gældende lønningslov, og som kun er medtaget for at imødekomme krav fremsat af Centralorganisation I. Vi må ikke glemme, at reguleringstillægsportionerne med de kronebeløb, hvortil de er fastsat i lønningsloven, yder fuld dækning overfor prisstigningerne for de allerfleste af Centralorganisation Is medlemmer. Nivelleringen rammer kun de mellemste og de højere lønklasser.

Til underbyggelse af den påstand, som jeg her har fremsat, skal jeg tillade mig at nævne nogle eksempler, som tydeligt viser, hvad det er, der vil ske, hvis dette forslag vedtages. Det, der til syvende og sidst interesserer tjenestemændene og også må interessere tingets medlemmer, er, hvad de enkelte tjenestemandskategorier vil kunne opnå af lønforbedringer efter det fremsatte forslag. Det er ikke så ligetil at finde ud af dette, men når man efter mange indviklede beregninger omsider når frem til slutresultatet, kommer man unægtelig ud for overraskelser. De eksempler, jeg nu fremfører, vedrører forsørgere.

Efter forslaget vil fra 1. april i år et